

عنوان مقاله:

بافت های تاریخی، ظرفیتی مغفول مانده در تحقق توسعه پایدار نقدی بر تجربه نوسازی شهری در استانبول و مشهد

محل انتشار:

کنگره بین المللی معماری و شهرسازی معاصر پیشرو در کشور های اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

هومن قهرمانی - دکتری شهرسازی دانشکده معماری، شهرسازی و هنر اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

سیده نیلوفر هاشمی - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد

سپیده افسری بجزستانی - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

چگونگی رویارویی با بافتهای تاریخی به واسطه اهمیت این بافتها در سیاست توسعه شهری از یک سو و آسیب پذیری آنها از سوی دیگر، نقش پررنگی در ادبیات شهرسازی ده ههای اخیر یافته است. پایداری به عنوان رویکردی جامع در ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، زیست محیطی و کالبدی پارادایمی تاثیرگذار بوده است و در حال حاضر بازآفرینی پایدار در رویکردهای نوسازی در دستورکار بسیاری از سیاستهای شهری قرار گرفته است. این مطالعه به دنبال تبیین ظرفیت های بافتهای تاریخی به عنوان یک دارایی تجدیدناپذیر شهری در تحقق پایداری اجتماعی- فرهنگی است که برای این منظور از روشهای کیفی و پژوهش موردی استفاده شده است. به منظور تعمیم پذیری یافته ها دو نمونه مشهد و استانبول مورد بررسی قرار گرفته است تا علاوه بر توصیفی بودن جنبه تبیینی پرداختن به موضوع پررنگ تر گردد. پس از مطالعه مهمترین منابع مکتوب مرتبط با پایداری در بعد اجتماعی- فرهنگی، معیارهایی برای توسعه پایدار اجتماعی- فرهنگی استخراج شده است؛ سپس با مطالعات نظری مربوط به نوسازی شهری در بافتهای تاریخی، این معیارها تدقیق شده و بر اساس ماهیت پرسش تحقیق چارچوبی برای ارزیابی نمونه های موردی تحقیق به دست آمده است. با بررسی چند بعدی داده ها، به کارگیری منابع اسنادی متنوع مربوط به توسعه شهری و قوانین حفاظتی، بازدیدهای میدانی و مصاحبه با مطلعین دانشگاهی، سه مولفه حفظ و تقویت روابط فرهنگی- اجتماعی، جلب مشارکت مردمی/ رویکرد حمایتی و احترام به تاریخ در بافت تاریخی استانبول و مشهد مورد تحلیل واقع شده است. تحلیل نحوه مواجهه با نوسازی این بافتها در ارتباط با اهداف پایداری اجتماعی- فرهنگی، دارای اشتراکات و افتراقاتی است که مرور و برجسته کردن آن میتواند درسهایی در رابطه با اقدامات مشابه آتی داشته باشد. طبق بررسی های انجام شده در مطالعه حاضر، با وجود تفاوت در رویکرد و نوع گردشگری در دو نمونه مورد بررسی، نتایج نسبتا مشابهی پس از اجرای طرحهای نوسازی در بافتهای تاریخی این دو شهر روی داده است که بعضا در تضاد با معیارهای پایداری اجتماعی- فرهنگی است.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی مشهد، بافت تاریخی استانبول، توسعه پایدار، پایداری اجتماعی- فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/809461>

